

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 572/2017
13.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Добра Макаиа, због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Тихомира Димковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 36/16 донете 20.10.2016. године и објављене 25.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 48/17 од 01.03.2017. године, у седници већа одржаној 13.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Добра Макаиа, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 36/16 донете 20.10.2016. године и објављене 25.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 48/17 од 01.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 36/16 донетом 20.10.2016. године и објављеном 25.10.2016. године окривљени Добра Макаиа оглашен је кривим због извршеног кривичног дела силовање из члана 178. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 17.01.2016. године па надаље.

Истом пресудом оштећена АА, на основу члана 258. став 4. ЗКП, упућена је на парницу ради остварења имовинско правног захтева, а окривљени је на основу члана 246. став 1. ЗКП обавезан да плати трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем, те је обавезан да накнади трошкове судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 48/17 од 01.03.2017. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину преиначена је првостепена пресуда, Вишег суда у Зрењанину К 36/16 донета 20.10.2016. године и објављена 25.10.2016. године, само у погледу одлуке о кривичним санкцијама, тако што је тај суд окривљеног Добру Макаиа, за кривично дело силовање из члана 178. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју му је урачунато време

проведено у притвору од 17.01.2016. године до 25.10.2016. године, те му је на основу члана 89а КЗ изречена мера безбедности забране приближавања оштећеној АА на удаљености од 100м, као и комуникацију са оштећеном, у року од 3 године, рачунајући по правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања изречене мере, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Добра Макаиа адвокат Тихомир Димковић, је на основу члана 483. став 1. ЗКП поднео захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези са чланом 15. и 16. ЗКП, те због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. КЗ, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и тачка 4) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање као и да одложи извршење првонаснажне пресуде у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разложима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Добра Макаиа, адвоката Тихомира Димковића се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. у вези члана 15. и 16. ЗКП, уз образложење да се пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати и то на налазу и мишљењу вештака др Владимира Пилије и извештај лекара специјалисте др ББ од 16.01.2016. године. Одбрана налази да су приликом прегледа код оштећене АА уочене и констатоване повреде, које вештак др Владимир Пилија у налазу и мишљењу оцењује као повреде, а на главном претресу као промене, из ког разлога

исти налаз и мишљење овог вештака оцењује као контрадикторан и неподобан доказ на коме се побијане правноснажне пресуде нису могле заснивати. Такође, по ставу одбране у редовном кривичном поступку суд није ценио у потпуности извештај др ВВ у којем је констатовано да код оштећене не постоје никакве видљиве повреде на спољашним гениталијама.

Врховни касациони суд налази да иако се поднетим захтевом нумерички указује на дозвољени законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца – на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, датим образложењем се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, уз изношење сопствене оцене изведених доказа –односно на одредбу члана 440. ЗКП, која није законски основ за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Такође, поднетим захтевом се указује на повреду кривичног закона – одредбу члана 439. тачка 3) ЗКП, уз образложење да је другостепени суд погрешно применио одредбу члана 54. КЗ с обзиром на то да није у потпуности узео у обзир све олакшавајуће околности које стоје на страни окривљеног, а осим тога суд је и погрешно оценио одређене околности као отежавајуће, па је на основ погрешне примене кривичног закона засновао своју одлуку.

Међутим, Врховни касациони суд налази да мада се предметним захтевом формално указује на разлог због кога је могуће поднети захтев за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца – одредбу члана 439. тачка 3) датим образложењем се указује на погрешно и непотпуно утврђене чињенице везано за околности које су од значаја за одмеравање казне, односно одредбу члана 441. ст. 1. ЗКП, што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је поднети захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић